

پژوهشکده شورای نگهبان

اظهار نظر مجمع شورتی حقوقی

در خصوص:

اساسنامه کمیته ملی المپیک جمهوری
اسلامی ایران

کد گزارش: ۹۸۰۹۰۷۶

تاریخ انتشار: ۱۳۹۸/۰۹/۲۵

پژوهشکده شورای نگهبان

شناسنامه گزارش

موضوعات:

اساسنامه کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران ۲

تهیه کننده: پژوهشکده شورای نگهبان

شماره گزارش: ۹۸۰۹۰۷۶

تاریخ تنظیم: ۱۳۹۸/۰۹/۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اساسنامه کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران

مقدمه

اساسنامه کمیته ملی المپیک که در جلسه مورخ ۱۳۹۸/۷/۱۴ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، به استناد تبصره «۳»^۱ ماده واحده قانون انتزاع کمیته ملی پارالمپیک از کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران به تصویب رسیده است. در ادامه کلیات و مفاد این مصوبه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

شرح و بررسی

با توجه به اینکه بررسی دقیق این اساسنامه مستلزم توجه به برخی مطالب کلی است، ابتدا مسائلی ناظر بر سابقه کمیته ملی المپیک و مبانی عملکرد آن تحت عنوان کلیات مورد بررسی قرار می‌گیرد و سپس به بررسی مواد اساسنامه به صورت تفصیلی می‌پردازیم.

الف) کلیات

کمیته ملی المپیک ایران در اردیبهشت سال ۱۳۲۵ تشکیل شده و در ۱۳۲۶/۳/۳۰ به عضویت کمیته بین‌المللی المپیک پذیرفته شده است. در بررسی‌های صورت گرفته در خصوص اجازه عضویت کمیته ملی در کمیته بین‌المللی المپیک، هیچ‌گونه مجوز قانونی در این راستا یافت نشد، اما در «قانون عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در سازمانها و مجامع

۱. تبصره ۳ - اصلاحات اساسنامه جاری کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران همزمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

بین‌المللی» مصوب ۱۳۶۵/۱/۲۶، عضویت دولت در فهرست سازمان‌ها و مجامع بین‌المللی پیوست به‌طور کلی تأیید شده و در ردیف «۶۱» جدول اول پیوست این قانون، نام کمیته بین‌المللی المپیک ذکر شده است که سازمان تربیت بدنی به عنوان سازمان دولتی ذی‌ربط، حق عضویت مربوطه را بپردازد. جدول اول این قانون با عنوان «فهرست وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها و مؤسسات دولتی، که در سازمان‌ها و مجامع بین‌المللی عضو بوده و مجوز قانونی داشته‌اند» درج شده است. لازم به ذکر است قانون فوق بدون اعلام نظر شورای نگهبان، لازم الاجرا شده است.

پس از بیان سابقه تشکیل کمیته ملی المپیک و نحوه عضویت آن در کمیته بین‌المللی المپیک لازم است تا سابقه اساسنامه کمیته ملی نیز مورد توجه قرار گیرد. در خصوص اساسنامه کمیته در پیش از انقلاب موردی یافت نشده است. اما پس از انقلاب اسلامی، اولین اساسنامه کمیته ملی به تصویب شورای انقلاب رسیده است و اساسنامه بعدی به صورت آزمایشی برای مدت ۲ سال در تاریخ ۱۳۶۰/۴/۳ به تصویب کمیسیون مجلس شورای اسلامی رسیده است. با انقضای اساسنامه اخیرالذکر، در تاریخ ۱۳۶۶/۱۲/۹ مجمع عمومی کمیته ملی اساسنامه دیگری را به تصویب رسانده و در اداره ثبت شرکت‌ها به شماره ۳۲۴۹ به ثبت رسانده است. پس از این و به موجب قانون «انتزاع کمیته ملی پارالمپیک از کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران» مصوب ۱۳۹۵/۶/۱۰ مصوبه حاضر در تاریخ ۱۳۹۸/۷/۱۴ به تصویب هیأت وزیران رسیده است.

گفتنی است کمیته ملی المپیک به موجب بند «۷» ماده واحده قانون

فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مصوب ۱۳۷۳/۰۴/۱۹ به عنوان مؤسسه عمومی غیردولتی موضوع تبصره ماده (۵) قانون محاسبات عمومی کشور شناخته شده است.

پس از مشخص شدن وضعیت قانونی و اساسنامه‌ای کمیته ملی، به برخی از موارد قابل تأمل مندرج در اساسنامه حاضر می‌پردازیم.

۱. کمیته ملی المپیک به موجب مواد مختلف اساسنامه موظف است مفاد «منشور المپیک»، «قوانین بین‌المللی ورزش» و «مقررات کمیته بین‌المللی المپیک» را رعایت و اجرا کند. فارغ از ابهامی که در خصوص دو عنوان اخیر وجود دارد، اما منشور المپیک در بند «۳» ماده (۱) اساسنامه تعریف شده است. بر اساس تعریف ارائه شده، این منشور حاوی «اصول اساسی و ارزش‌های بنیادین جنبش المپیک و همچنین حقوق متقابل و تعهدات اصلی و ضوابط فعالیت سازمان‌های رسمی فعال در عرصه ورزش جهان از جمله کمیته‌های ملی المپیک» است. مفاد فوق شامل مواردی است که ماهیت تعهدآور داشته و از این رو ضرورت دارد به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد. البته با توجه به اینکه این منشور به عنوان اساسنامه کمیته بین‌المللی المپیک محسوب می‌شود ممکن است اجازه عضویت موضوع قانون «عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در سازمانها و مجامع بین‌المللی» به منزله تصویب مجلس به شمار آمده باشد، اما با توجه به اینکه اولاً قانون فوق‌الذکر بدون اعلام نظر شورای نگهبان لازم‌الاجرا شده است و با توجه به اینکه اساسنامه هیچ‌یک از سازمان‌های بین‌المللی موضوع قانون فوق به پیوست آن ارائه نشده است، لذا نمی‌توان پذیرفت که مجلس شورای

اسلامی منشور المپیک یا همان اساسنامه کمیته بین‌المللی المپیک را به تصویب رسانده باشد. حتی با فرض پذیرش اجازة فوق‌الذکر مجلس، در خصوص «قوانین بین‌المللی ورزش» و «مقررات کمیته بین‌المللی المپیک» نمی‌توان چنین فرضی را قائل بود. از این رو این اساسنامه به دلیل ارجاعات متعدد به منشور المپیک و قوانین بین‌المللی ورزش و نیز مقررات کمیته بین‌المللی، مغایر اصل ۷۷ قانون اساسی بوده و تا زمانی که مفاد فوق‌الذکر به تصویب مجلس شورای اسلامی نرسد نمی‌توان نسبت به این اساسنامه اظهار نظر نمود.

۲. از جمله مواردی که در این اساسنامه به صورت متعدد مورد تأکید قرار گرفته است «نفی هرگونه تبعیض یا گرایش‌های نژادی، مذهبی، سیاسی، جنسیتی و اجتماعی» است. این موضوع نیز از ابعاد مختلف محل تأمل جدی است. اولاً از حیث موازین شرعی اطلاق این موضوع شامل موارد مختلف مغایر موازین شرع است. ثانیاً مواردی که موجب اصول ۱۲، ۱۳ و ۱۴ قانون اساسی تعیین شده است نظیر عدم توطئه و اقدام علیه جمهوری اسلامی ایران مندرج در اصل ۱۴ قانون اساسی که توجه به آنها مستلزم اعمال تفاوت‌هایی است که به موجب تکالیف مندرج در اساسنامه نظیر بند «۲» ماده (۱) و بندهای «۴» و «۱۶» ماده (۳) کمیته موظف است هیچگونه تبعیضی را اعمال نکند و با هرگونه تبعیض مقابله نماید.

۳. سومین نکته قابل تأمل در خصوص اساسنامه مزبور، موضوع استقلال کمیته ملی المپیک از حاکمیت و دستگاه‌های دولتی است. بر اساس بند «۱۶» ماده (۳) اساسنامه، کمیته ملی المپیک موظف است در مقابل اعمال نفوذ

اشخاص حقیقی و حقوقی و سازمان‌های و گروه‌های دولتی و غیردولتی که در تعارض با قوانین بین‌المللی ورزش و مفاد منشور المپیک باشد، مقابله نموده و آن را نپذیرد. در این موارد نسبت کمیته ملی با دستگاه‌های حاکمیتی و قوای سه‌گانه به چه صورتی خواهد بود؟ مثلاً در مواردی که اصول سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایجاب می‌کند که با ورزشکاران رژیم غاصب صهیونیستی هیچ گونه مسابقه ورزشی برگزار نشود، اگر این امر با قوانین بین‌المللی در تعارض باشد که مفاد مندرج در این اساسنامه مبنی بر منع هرگونه تبعیض سیاسی، مذهبی و ... حاکی از آن دارد، آیا کمیته ملی المپیک موظف به تبعیت از سیاست‌های دولتی است یا اینکه به استناد این بند می‌تواند امتناع کند؟ نمونه دیگر این موضوع در خصوص شمول قانون منع بکارگیری بازنشستگان نسبت به فدراسیون‌های ورزشی قابل ذکر است. فدراسیون‌های ورزشی به استناد استقلال کارکردی از سازمان‌های دولتی که از سوی فدراسیون‌های بین‌المللی نیز مورد حمایت قرار می‌گیرند از اجرای قانون مذکور امتناع می‌کردند. اگرچه به موجب بند «۲» ماده (۱) اساسنامه کمیته ملی المپیک موظف است در چارچوب قوانین و مقررات جاری جمهوری اسلامی ایران فعالیت نماید اما در خصوص تعارض قوانین داخلی با مفاد منشور المپیک (مذکور در همین بند) تعیین تکلیف نشده است. آیا این موضوع اعمال حاکمیت قوای سه‌گانه را با چالش روبرو نخواهد کرد؟ لذا این اساسنامه از این حیث نیز محل ابهام و تأمل می‌باشد.

(ب) جزئیات

پس از بیان نکات کلی پیرامون اساسنامه حاضر، به بررسی تفصیلی

هریک از مواد و بندهای آن می‌پردازیم:

ماده (۱) - مغایرت با اصول ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۷ و بند «۹» اصل ۳ و ابهام

۱. با توجه به اینکه در این ماده رسم‌الخط فارسی رعایت نشده است و در کمانک‌ها عنوان اختصاری با حروف انگلیسی نگارش شده است، مغایر اصل ۱۵ قانون اساسی است. گفتنی است پیش از این و در بررسی مصوبه «پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مؤدیان»، شورای نگهبان واژه «POS» را پس از عبارت «دستگاه کارتخوان» با اینکه در کمانک آمده بود مغایر اصل ۱۵ قانون اساسی تشخیص داده است.^۱

۲. در بند «۲» این ماده همانطور که در کلیات نیز ذکر شد، تکلیف کمیته ملی المپیک به دوری از «هرگونه گرایش‌های نژادی، مذهبی و سیاسی و بدون هرگونه تبعیض» در فعالیت‌های خود مغایر اصول متعدد قانون اساسی از جمله اصول ۱۲، ۱۳، ۱۴ و بند «۹» اصل ۳ قانون اساسی است. پیش از این نیز شورای نگهبان در خصوص «لایحه موافقت‌نامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت مجارستان» اینکه به طور مطلق اعمال تبعیض بر مبنای باورهای مذهبی موجب نقض تعهد قلمداد گردد را مغایر با موازین شرعی تشخیص داده است.^۲

۳. همچنین بند «۲» از آن جهت که مقرر می‌کند «مفاد منشور المپیک» یکی از چارچوب‌های فعالیت‌های کمیته ملی خواهد بود، از آنجا که منشور

۱. نظر شماره ۹۷/۱۰۲/۸۳۵۵ مورخ ۱۳۹۷/۱۱/۷ شورای نگهبان: ۱۱- بکارگیری خط غیرفارسی نظیر (POS) در مصوبه، مغایر اصل ۱۵ قانون اساسی شناخته شد.

۲. نظر شماره ۹۸/۱۰۲/۱۰۷۳۰ مورخ ۱۳۹۸/۴/۱۹ شورای نگهبان: در جزء «ت» بند «۳» ماده (۲)، اطلاق تبعیض هدفمند از جهت باور مذهبی، خلاف موازین شرع شناخته شد.

مزبور در نظام حقوقی جمهوری اسلامی به تصویب مجلس شورای اسلامی و تأیید شورای نگهبان نرسیده است، مغایر اصل ۷۷ قانون اساسی است. گفتنی است پیش از این و در خصوص «لایحه موافقت‌نامه پاریس»، شورای نگهبان اظهارنظر خود را منوط به انضمام اسناد پیوست معاهده دانسته است.^۱ در اینجا نیز با توجه به جایگاه منشور المپیک در این اساسنامه و ارجاعات متعدد به آن، به نظر می‌رسد لازم است تا شورای نگهبان اظهارنظر خود را منوط به ارسال مفاد منشور المپیک اعلام کند. بعلاوه آنکه از این جهت که مشخص نشده است در مواردی که میان مفاد منشور مزبور و قوانین و مقررات جاری جمهوری اسلامی ایران تعارض وجود داشته باشد، آیا مفاد منشور حاکم است یا اینکه قوانین و مقررات جاری کشور اجرایی خواهد شد؛ ابهام وجود دارد.

ماده (۳) - مغایرت با اصول ۴، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۷۲، ۷۷، ۹۴ بند «۹»

اصل ۳، بند «۱» اصل ۱۱۰ و ابهام

۱. بندهای «۱»، «۱۴»، «۱۵» و «۱۶» این ماده با توجه به الزام آور دانستن مفاد منشور المپیک، مبنیاً بر توضیحات مربوط به ماده قبل، مغایر اصول ۷۷ و ۱۲۵ قانون اساسی است. همچنین اطلاق عبارت «قوانین بین‌المللی ورزش» در مواردی که قانونی به تصویب مجلس نرسیده باشد مغایر اصول مذکور است.

۱. نظر شماره ۹۵/۱۰۰/۳۲۲۰ مورخ ۹۵/۹/۲۴ شورای نگهبان:

۱- با توجه به بند های «۸» و «۹» ماده (۴) و بند «۱۱» ماده (۱۲)، پیوست‌های این موافقتنامه باید ضمیمه شوند تا امکان بررسی و اظهار نظر در این شورا فراهم گردد.

۲- در ماده (۲۳)، از این جهت که مشخص نیست آیا پیوست مصوبی وجود دارد یا خیر؟ ابهام دارد؛ پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.

۲. بند «۴» این ماده با توجه به اطلاق «مقابله با هرگونه تبعیض» که شامل تبعیض روا نیز می‌شود، محل ایراد است. همچنین «تأکید بر پذیرش و اجرای قوانین جهانی مبارزه با زورافزایی (دوپینگ)» واجد ابهام است. با توجه به اینکه در سطر بعدی همین بند، به قانون جهانی مبارزه با زورافزایی اشاره کرده است، مشخص نیست آیا منظور از قانون مبارزه با زورافزایی یک قانون است یا قوانین متعدد را در بردارد. از سوی دیگر جمهوری اسلامی ایران به موجب «قانون الحاق به کنوانسیون مبارزه با زورافزایی» مصوب ۱۳۸۸/۷/۲۱ به کنوانسیون مزبور پیوسته است، آیا منظور از قوانین جهانی در این موضوع کنوانسیون فوق‌الذکر است یا خیر؟

۳. همچنین اطلاق واژه «سیاست‌ها» در بند «۴» شامل سیاست‌های کلی نظام مصوب مقام رهبری نیز می‌شود. از این رو تعیین تکلیف برای مقام رهبری مغایر بند «۱» اصل ۱۱۰ قانون اساسی است. از سوی دیگر، بر اساس این بند، مقرر شده است تا «سیاست‌ها و قوانین» در انطباق با قوانین جهانی مبارزه با زورافزایی باشد، این در حالی است که بر اساس قانون اساسی قوانین در جمهوری اسلامی باید منطبق با موازین شرعی و قانون اساسی باشد. از این رو تکلیف انطباق قوانین با مفاد مندرج در قوانین جهانی مغایر اصول متعدد قانون اساسی از جمله اصول ۴، ۷۲ و ۹۴ قانون اساسی است.

۴. در بند «۶» این ماده تکلیف فدراسیون‌های ورزشی ملی به عملکرد در «انطباق» با مقررات فدراسیون‌های بین‌المللی، از آنجا که مقررات فدراسیون‌های بین‌المللی به تصویب مجلس شورای اسلامی نرسیده است مغایر اصول ۷۷ و ۱۲۵ و نیز اصول ناظر بر استقلال کشور نظیر اصول ۲ و

۹ قانون اساسی می‌باشد.

۵. بند «۸» این ماده دارای اطلاق است. توضیح آنکه براساس قانون وظایف وزارت امور خارجه مصوب ۱۳۶۴/۱/۲۰، نظارت و اشراف بر روابط غیرسیاسی جمهوری اسلامی ایران با سایر دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی برعهده وزارت امور خارجه است.^۱ لذا لازم است تا همه دستگاه‌ها و سازمان‌های درون نظام اقدامات و همکاری‌های خود با سازمان‌های بین‌المللی و سایر دولت‌ها را با هماهنگی وزارت مذکور انجام دهند. لذا این بند با توجه به عدم تصریح به لزوم رعایت چنین امری، مغایر نظام اداری صحیح و در نتیجه مغایر بند «۱۰» اصل ۳ قانون اساسی است.

۶. بندهای «۱۵» و «۱۶» این ماده از حیث ارتباط کمیته ملی با سازمان‌های دولتی و حاکمیتی محل تردید و ابهام است. به هر حال کمیته ملی تحت حاکمیت نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران و به تصریح بند «۲» ماده (۱) در چارچوب قوانین و مقررات جمهوری اسلامی فعالیت می‌کند، اینکه همکاری با سازمان‌های دولتی تا زمانی باشد که با مفاد منشور منافاتی نداشته باشد، یا اینکه حدود دخالت سازمان‌های دولتی در کمیته اساساً به معنای چیست و اینکه کمیته باید در هر شرایطی «استقلال» خود را حفظ نماید در مواردی که اعمال حاکمیت از سوی برخی سازمان‌ها و نهادها ضروری باشد محل ابهام است.

۷. همچنین بند «۱۶» با توجه به توضیحاتی که در کلیات آمد، از حیث

۱. ماده ۲ - وزارت امور خارجه در اجرای مفاد ماده (۱) وظایف اساسی زیر را عهده‌دار خواهد بود.
۱- بررسی، برقراری، تنظیم، حفظ و توسعه روابط سیاسی جمهوری اسلامی ایران با سایر دولت‌ها و سازمان‌های سیاسی بین‌المللی و نظارت و اشراف بر سایر روابط خارجی.

عدم پذیرش «هرگونه فشار سیاسی، حقوقی مذهبی اجتماعی اقتصادی و تبعیض جنسیتی» مغایر موازین شرعی و نیز اصول متعدد قانون اساسی نظیر اصول ۴، ۱۲، ۱۳، ۱۴ و بند «۹» اصل ۳ قانون اساسی است.

۸. بند «۱۹» این ماده از این جهت که تهیه پرچم، نماد و سرود کمیته ملی را منوط به تأیید کمیته بین‌المللی کرده است، با توجه به لزوم حفظ استقلال فرهنگی جمهوری اسلامی و جلوگیری از نفوذ اجانب مغایر با اصول ۲، ۹ و بند «۵» اصل ۳ قانون اساسی است.

۹. در بند «۲۰» این ماده عبارت «همبستگی المپیک (سولیداریتی)» با توجه به عدم تعریف قانونی محل ابهام است.

تبصره ماده (۳) - مغایرت با اصول ۷۷، ۸۵ و ۱۳۳

۱. ارجاع به منشور المپیک در این تبصره مبنیاً بر ایرادهای سابق محل ایراد است و مغایر اصل ۷۷ قانون اساسی است.

۲. همچنین اطلاق تفویض بخشی از وظایف کمیته ملی به سایر نهادها و سازمان‌های ورزشی، در مواردی که وظایف سازمان‌ها یا نهادهای مزبور توسط قانون مشخص شده است نظیر وزارت ورزش و جوانان که به استناد اصل ۱۳۳ قانون اساسی وظایف آن به موجب قانون مشخص شده است، مغایر اصول ۸۵ و ۱۳۳ قانون اساسی است.

ماده (۵) - مغایرت با اصول ۷۷ و ۸۵ ابهام و نکته

۱. بند «۱» این ماده دارای اطلاق است به نحوی که شامل مواردی می‌شود که ممکن است مغایر امنیت ملی باشد یا اینکه در تحکیم رژیم گذشته مؤثر بوده باشند یا اینکه از جمله اقلیت‌های دینی یا مذهبی شناخته نشده در

قانون اساسی بوده و یا از اعضای فرق ضاله یا گروه‌های معاند نظام جمهوری اسلامی باشند. عضویت چنین افرادی در مجمع عمومی کمیته ملی محل تأمل است.

۲. عبارت «دستورالعمل کمیته بین‌المللی المپیک» در بند «۲» این ماده محل ابهام بوده و با توجه به اینکه اعضای کمیسیون ورزشکاران موضوع بند «۴» ماده (۲۶) همین اساسنامه در چارچوب دستورالعمل مزبور انتخاب می‌شوند، به نحوی متضمن مواردی خواهد بود که ماهیت تقنینی دارد. به عنوان مثال شرایط و نحوه انتخاب اعضای کمیسیون دارای ماهیت تقنینی است که به دستورالعمل فوق واگذار شده است، لذا این بند از این حیث مغایر اصول ۷۷ و ۸۵ قانون اساسی است.

۳. در جزء «ب» بند «۸» این ماده از آنجا که کمیته دارای ارکان مختلفی از جمله مجمع عمومی یا رییس است، مشخص نیست مرجع تصویب‌کننده «دستورالعمل» مذکور در این بند کدام بخش از کمیته می‌باشد.

تبصره «۵» ماده (۵) - مغایرت با اصول ۷۷ و ۱۲۵ و ابهام

این تبصره مبتنی بر توضیحات سابق و مبنیاً بر ایراداتی که در خصوص مفاد منشور المپیک بیان گردید محل ایراد و مغایر اصول ۷۷ و ۱۲۵ قانون اساسی است و از حیث ارتباط با سازمان‌های دولتی و حاکمیتی محل ابهام می‌باشد.

جزء «پ» بندهای «۱» و «۲» تبصره «۷» و تبصره «۸» ماده

(۵) - مغایرت با اصول ۷۷ و ۱۲۵ و ابهام

عبارت «قوانین اخلاقی کمیته بین‌المللی المپیک» مذکور در اجزاء فوق و تبصره «۸» ماده (۵) با توجه به عدم تصویب مجلس و تأیید شورای نگهبان

محل ابهام است و باید به پیوست اساسنامه برای شورا ارسال گردد. همچنین مبنیاً بر ایراد ارجاع به مفاد منشور المپیک این تبصره‌ها محل ایراد و مغایر اصول ۷۷ و ۱۲۵ قانون اساسی هستند.

تبصره «۱۰» ماده (۵) - مغایرت با اصول ۷۷ و ۱۲۵

ارجاع به منشور المپیک و «قوانین فدراسیون بین‌المللی» با توجه به عدم تصویب در مجلس و تأیید شورای نگهبان مغایر اصول ۷۷ و ۱۲۵ قانون اساسی است.

ماده (۶) - مغایرت با اصول ۵۲، ۸۵، ۱۲۶ و ۱۳۸ و نکته

۱. بند «۳» این ماده از حیث تصویب بودجه کمیته ملی توسط مجمع عمومی مغایر با اصل ۵۲ قانون اساسی است. توضیح آنکه بودجه و منابع کمیته ملی اگرچه به عنوان بودجه دولت به معنای خاص آن تلقی نمی‌شود اما تحت عنوان کلی و اطلاق «بودجه کل کشور» قرار می‌گیرد و ماهیت عمومی دارد. لذا ضروری است بودجه کمیته ملی در چارچوب قانون بودجه سالانه کل کشور توسط مجلس به تصویب رسیده تا مشمول نظارت‌های دیوان محاسبات کل کشور و سایر دستگاه‌های نظارتی قرار گیرد.

۲. بند «۹» این ماده از حیث تصویب «آیین‌نامه‌های اداری، استخدامی، مالی و معاملاتی» مغایر اصول ۸۵ و ۱۳۸ قانون اساسی است. توضیح آنکه مفاد آیین‌نامه‌های مزبور در بیشتر موارد دارای ماهیتی تقنینی است و در سایر مواردی که ماهیت تقنینی نداشته باشد، دارای ماهیتی آیین‌نامه‌ای است و تفویض آن به مجمع عمومی کمیته ملی با توجه به ترکیب اعضای مجمع مغایر اصول فوق‌الذکر است. گفتنی است مواردی از قبیل حقوق و مزایای

مدیران و مسئولان کمیته ملی، نحوه استخدام و شرایط استخدام کارکنان این کمیته، نحوه برگزاری معاملات کمیته از حیث برگزاری مزایده و مناقصه و ... از جمله مفاد مندرج در آیین‌نامه‌های مذکور است که تماماً جنبه تقنینی دارد. لازم به ذکر است که عبارت «با رعایت قوانین و مقررات مربوط» نمی‌تواند رافع ایراد این بند باشد چراکه مثلاً در خصوص نحوه استخدام یا تعیین حقوق و مزایای کارکنان و مدیران مؤسسات عمومی غیردولتی که کمیته ملی نیز از جمله آنهاست، هیچ قانون یا مقررات خاصی وجود ندارد و به تصویب نرسیده است. لذا این بند به معنای تفویض اختیار مطلق وضع قاعده در این امور به مجمع عمومی کمیته ملی است.

۳. در بند «۱۰» این ماده با توجه به اینکه تشکیلات کلان کمیته منوط به تأیید سازمان اداری و استخدامی نگردیده است و بر اساس اصل ۱۲۶ قانون اساسی، امور اداری و استخدامی کشور با مسئولیت رییس جمهور است، مغایر اصل مزبور می‌باشد.

۴. نکته‌ای که در خصوص تبصره «۱» این ماده وجود دارد آن است که با توجه به اینکه مشمولین قانون کار به صورت ماهوی تعیین شده‌اند و مفاد این قانون شامل هر نوع رابطه کارگری و کارفرمایی میان اشخاص می‌شود^۱ (غیر از مواردی که مشمول قانون استخدام کشوری یا قانون مدیریت خدمات کشوری یا قوانین و مقررات خاص هستند) این تبصره به منزله توسعه دایره شمول قانون کار که مصوب مجمع تشخیص مصلحت نظام

۱. قانون کار مصوب ۱۳۶۹/۸/۲۹: ماده (۱) - کلیه کارفرمایان، کارگران، کارگاهها، مؤسسات تولیدی، صنعتی، خدماتی و کشاورزی مکلف به تبعیت از این قانون می‌باشند.

است محسوب نمی‌شود.

تبصره «۲» ماده (۶) – مغایرت با اصول ۲، ۹ و بند «۵» اصل ۳

این تبصره از حیث «تأیید کمیته بین المللی المپیک» مبنیاً بر ایرادات سابق ناظر بر حفظ استقلال کشور محل ایراد و مغایر با اصول ۲، ۹ و بند «۵» اصل ۳ قانون اساسی است.

مواد (۸)، (۹) و (۱۵) – ابهام

عبارت «اعضای دارای حق رأی» مذکور در این دو ماده با توجه به اینکه تنها در فرض تبصره «۲» ماده (۹) اعضای دارای حق رأی بیان شده اند، نسبت به سایر موارد در دستور کار مجمع عمومی کمیته محل ابهام است.

تبصره «۳» ماده (۱۴) – مغایرت با اصول ۲، ۹ و ۱۳۸ و بند «۵» اصل ۳

این تبصره نیز از حیث اعتبار دستورالعمل کمیته بین المللی مغایر اصول مربوط به استقلال و جلوگیری از نفوذ اجانب بوده و از حیث تصویب آیین نامه توسط کمیته بین المللی مغایر اصل ۱۳۸ قانون اساسی است.

ماده (۱۶) – مغایرت با اصل ۱۵

واژه «پست» در تبصره «۱» و واژه «کاندیدا» در تبصره «۳» این ماده با توجه به وجود معادل فارسی آن مغایر اصل ۱۵ قانون اساسی است.

ماده (۱۷) – مغایرت با اصول ۱۵ و ۵۲

بند «۲» این ماده با توجه به عدم صلاحیت مجمع عمومی در خصوص تصویب بودجه مبنیاً بر ایراد بند «۳» ماده (۶) مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی است. بند «۵» این ماده نیز به دلیل ذکر واژه بیگانه «کنگره» مغایر اصل ۱۵ قانون اساسی است.

ماده (۱۹) - مغایرت با اصل ۸۵

۱. پرداخت حق الزحمه‌ها و هزینه‌های موضوع این ماده طبق «ضوابط» با توجه به تبصره «۱» این ماده براساس دستورالعمل مصوب مجمع عمومی خواهد بود. این در حالی است که این امور از جمله امور تقنینی بوده و ضوابط آن باید توسط قانونگذار مشخص شود، از این رو این ماده و تبصره «۱» آن مغایر اصل ۸۵ قانون اساسی است.

۲. همچنین تبصره «۲» این ماده نیز از حیث تفویض تعیین حقوق و مزایای مسئولیت‌های مذکور در تبصره به «ضوابط و مقررات مصوب هیأت اجرایی» مغایر اصل ۸۵ قانون اساسی است.

ماده (۲۰) - مغایرت با بند «۱۰» اصل ۳

با توجه به توضیحات مذکور درخصوص بند «۸» ماده (۲) اساسنامه، مباحث مربوط به روابط خارجی نظیر گسترش دیپلماسی ورزشی باید با هماهنگی دستگاه متولی سیاست خارجی جمهوری اسلامی که وزارت امور خارجه است صورت گیرد، چراکه این وزارت خانه وظیفه نظارت و اشراف بر روابط خارجی غیرسیاسی را برعهده دارد. از این رو تفویض اختیار به رییس کمیته ملی در حوزه دیپلماسی بدون قید به لزوم هماهنگی با سایر دستگاه‌های متولی مغایر نظام اداری صحیح بوده و مغایر بند «۱۰» اصل ۳ قانون اساسی است.

ماده (۲۳) - مغایرت با اصل ۱۵

کاربرد واژه «کادر» در بند «۲» این اصل مغایر اصل ۱۵ قانون اساسی است.

ماده (۲۶) - مغایرت با اصول ۷۷، ۱۲۵ و ۱۳۸

۱. تبصره «۳» این ماده با توجه به اینکه آیین‌نامه‌های مزبور به تأیید هیأت اجرایی خواهد رسید و با توجه به ترکیب این هیأت که اعضای غیر وزیر هستند، مغایر اصل ۱۳۸ قانون اساسی است.

۲. همچنین تبصره «۴» این ماده از حیث دستورالعمل صادره از سوی کمیته بین‌المللی المپیک و عدم تصویب در مجلس شورای اسلامی و عدم تأیید شورای نگهبان مغایر اصول ۷۷ و ۱۲۵ قانون اساسی است.

ماده (۲۸) - مغایرت با اصول ۲۲ و ۸۵ و ابهام

۱. بند «۱» این ماده ناظر بر حق عضویت اعضا، بدون هیچ گونه ضابطه قانونی ذکر شده است و این امر مغایر اصول ۲۲ و ۸۵ قانون اساسی است.

۲. همچنین بند «۴» این ماده از حیث نحوه هزینه‌کرد اعتبارات غیردولتی بر اساس «آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مصوب» مغایر اصل ۸۵ قانون اساسی است. همچنین از حیث مرجع تصویب آیین‌نامه و دستورالعمل در این بند ابهام وجود دارد.

پیوست شماره (۱) - نکته

در پیوست شماره (۱) اساسنامه حاضر (بند ۴) «فدراسیون بوکس» به‌عنوان یکی از فدراسیون‌های ورزشی قلمداد شده است، نکته‌ای که در این رابطه وجود دارد این است که پیشتر در تصویب اساسنامه کمیته ملی المپیک در سال ۱۳۶۰ فقهای شورای نگهبان «بوکس» را مغایر موازین شرعی اعلام کرده‌اند.^۱

۱. نظر شماره م/۲۷۶۰ مورخ ۱۳۶۰/۳/۲۶ شورای نگهبان: از جهت انطباق با موازین شرعی بنظر اکثریت فقهای شورای نگهبان بکس مشروعیت ندارد و در موارد دیگر قابل انطباق است. و از لحاظ قانون اساسی نیز بنظر اکثریت اعضاء مغایر با قانون اساسی شناخته نشد.

امام خمینی (ره):

و از شورایی محترم نگهبان می‌خواهم و توصیه می‌کنم، چه در نسل حاضر و چه در نسل آ آینده، که با کمال دقت و قدرت و ظایف اسلامی و ملی خود رایا و تحت تأثیر هیچ قدرتی واقع نشوند و از قوانین مخالف با شرع مطهر و قانون اساسی بدون هیچ ملاحظه جلوگیری نمایند.

(سخن امام، ج ۲۱، ص ۴۲۲)

بزهشکده شورای نگهبان

تهران، خیابان شهیدسپهبد قزنی، کوچه خسرو، پلاک ۱۲

صندوق پستی: ۱۴۶۳-۱۳۱۴۵ تلفکس: ۸۸۳۳۵۰۴۵

info@shora-rc.ir

www.shora-rc.ir